

BU DA BANA FARZ OLDU

Muharrem Balcı

1 Mayıs 2026

Bir boşluk düşer bazen dünyanın ortasına,
Herkes görür heyhat kimse eğilmez.
Gözler kaçırılır, diller susar,
Sorumluluk sahipsiz kalır.

İşte tam o anda
Sessiz bir ses yükselir insanın içinden,
“Bu da bana farz oldu”.

Ne alkış ister bu söz,
Ne de bir teşekkür bekler.
Sadece bilir
Yapılmazsa eksik kalacak bir şeyler.

Onur dediğin nedir ki?
Bir aynaya bakabilmek gecenin sonunda.
“Gördüm ve sustum”,
“Yapabilirdim ama kaçtım” dememek.

Bazen bir el uzatmaktır onur,
Bazen tek başına durmak kalabalığa karşı.
Bazen de kimsenin yüklenmediği yükü
Sessizce omuzlamaktır.

Dünya döner belki yine,
Ama eksik döner bazı günler...
Ta ki biri çıkıp
O eksikliği tamamlayana kadar.

Ve o biri, çoğu zaman
En yüksek sesi çıkaran değil,
En derin sorumluluğu hissedendir.

Eğer görüyorsan,
Eğer hissediyorsan,
Artık o yük senindir.

Ve o an anlarsın,
İnsan olmak,
Bazen sadece şunu diyebilmektir,
“Bu da bana farz oldu.”